

20ste Rondbrief (Webbrief) van de Sjamaan Schedeldrager-Searching Deer, juni 2014

's Morgens vroeg zit ik graag even op het terras van de Brasserie in de Poelestraat in Groningen. Het is heerlijk om de vitaliserende stralen van de vroege ochtendzou, door sjamanen ook wel "babyzon" genoemd op je gezicht, armen, en de rest van je lichaam te laten schijnen. Je lichaam houdt er van om de fotonen, de lichtdeeltjes van de zon in zich op te nemen. Het wordt er door gevoed: het DNA in je cellen neemt het licht op tenminste, als je je ontspant....(Zie het Kosmisch Web en de Sjamaan blz. 84).

Iemand rijdt op zijn fiets voorbij. Ik herken deze persoon. Het is de dichter E.F. Ik vraag hem om samen met mij thee te drinken. "Ik ben m'n betaalpas geloof ik vergeten", zegt hij. Ik zeg: "Dan krijg je toch een thee van mij!" Maar hij fietst door. Het feit dat hij zijn pas kwijt is drijft hem tot verdere zoekacties. Even later komt hij weer langs; stapt af en gaat naast me zitten. Hij zegt: "Ik ben bij het laatste hoofdstuk van je boek 'Het Kosmisch Web'! Verbaasd kijk ik hem aan en zeg: "Dan heb je flink gelezen". Hij reageert niet op mijn antwoord maar begint te vertellen over de verhalen die hij in het boek gelezen heeft. Hij doet dat met zo'n precisie en haalt details naar voren die ik zelf bijna vergeten was en zo, dat het me raakt. Hij reageert dichtertlijk emotioneel op sommige filosofieën in het boek en laat me met enkele flarden van woorden die in halve zinnen zijn ingebed weten (van hart tot hart weten), dat hij het **begrepen** heeft. Hij lacht, ik lach ook en ben ontroerd en dankbaar. Al de moeite van het werk is niet voor niets geweest. Zo goed ken ik hem niet. Hij zit naast mij en vertelt mij dingen over mijzelf die ik weer bijna vergeten was. Wat mij dankbaar maakt is dat er iets van de bedoeling van het 'Kosmisch Web' is over gekomen namelijk dat **wij verbonden zijn**. Wij kunnen ons met elkaar verbinden door wat wij doen en dat tot expressie brengen. Het mag spreken zijn, tekenen, schilderen, dansen of wat ook maar; als de ene mens aan de ander iets laat zien van zichzelf en dit uit naar de ander toe dan begint er iets van communicatie op gang te komen, een verbinding ontstaat. Hij zei niet tegen mij; tsjonge, wat heb je een leuk boek geschreven zeg! Nee, hij vertelde me wat hij gelezen, gevoeld en begrepen had. Zijn zinnen waren kort, soms fragmentarisch, soms poëtisch door elkaar gehusseld en dan lachte hij weer--- en ik lachte ook.....

Het licht van de Zon was zacht en daalde met zijn vriendelijke stralen op ons neer. Dank je wel Zon, dat je ons leven geeft; dat we onder jou toezicht mogen groeien en gedijen. Schenk ons je wijsheid en je vreugde:

*Kom laten we lachen in de Zon
Kom laten we dansen in de Zon
Laten we samen thee drinken
In de Zon jij en ik.*

Hoe fijn zou het niet zijn, als wij ons steeds meer verbonden zouden weten door het Grote Web. Steeds meer mensen beginnen in groepsverband het 'Kosmisch Web' te bestuderen (Limburg-Groningen) om dit basale idee in zich op te nemen en uit te diepen. Ik nodig jullie uit om te gaan studeren en een gezamenlijke trilling te weeg te brengen in de draden van het Web. Vorm je eigen lees- en studiegroep op de plek waar je bent en laat het ons weten.